

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шеляженка Юрія Вадимовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини першої статті 94 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
2 жовтня 2024 року
№ 190-2(II)/2024

Справа № 3-123/2024(251/24)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шеляженка Юрія Вадимовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини першої статті 94 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Шеляженко Ю.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окремий припис частини першої статті 94 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною першою статті 94 Кодексу „слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв’язку для прийняття відповідного процесуального рішення“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається, що у провадженні слідчого управління Головного управління Служби безпеки України у місті Києві та Київській області перебуває кримінальне провадження стосовно Шеляженка Ю.В. за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною другою статті 436² Кримінального кодексу України.

Шеляженко Ю.В. 9 жовтня 2023 року подав скаргу у Солом’янський районний суд міста Києва на повідомлення йому про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.

Слідчий суддя Солом’янського районного суду міста Києва ухвалою від 22 грудня 2023 року, залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного суду від 10 квітня 2024 року, відмовив Шеляженку Ю.В. у задоволенні його скарги.

1.2. Автор клопотання просить перевірити окремий припис частини першої статті 94 Кодексу на відповідність частині першій статті 8, частинам другій, третій, четвертій статті 29, частині другій статті 30, частині третій статті 35, статті 40, частині п’ятій статті 41, частинам першій, другій статті 55, частинам першій, третій статті 62, частині першій статті 129, пунктам 2, 3, 4, 6, 8 частини другої статті 129 Конституції України.

На думку Шеляженка Ю.В., унаслідок застосування окремого припису частини першої статті 94 Кодексу в ухвалі Київського апеляційного суду

від 10 квітня 2024 року, що є остаточним судовим рішенням у його справі, по-перше, порушено його право на обґрунтоване судове рішення, визначене приписами статті 55 Конституції України, оскільки суд не надав оцінки обґрунтованості повідомлення його про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, яке він оскаржував, а лише висловив своє внутрішнє переконання щодо існування обґрунтованої підозри; по-друге, порушено його право на презумпцію невинуватості, визначене приписами статті 62 Конституції України, з огляду на те, що суд не перевіряв, чи ґрунтується це повідомлення на доказах, отриманих у незаконний спосіб.

Автор клопотання також зазначає, що окремий припис частини першої статті 94 Кодексу, який уможливорює ухвалення судом рішень за внутрішнім переконанням, суперечить приписам пунктів 2, 3, 4, 6, 8 частини другої статті 129 Конституції України, відповідно до яких гарантується забезпечення доведеності вини (пункт 2); змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості (пункт 3); підтримання публічного обвинувачення в суді прокурором (пункт 4); гласність судового процесу та його повне фіксування технічними засобами (пункт 6); забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення (пункт 8).

До конституційної скарги долучено копії ухвал Солом'янського районного суду міста Києва від 22 грудня 2023 року та Київського апеляційного суду від 10 квітня 2024 року.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності окремого припису частини першої статті 94 Кодексу, Шеляженко Ю.В. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, приписи Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Кримінального кодексу України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої статті 55).

2.1. Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що окремий припис частини першої статті 94 Кодексу порушує його конституційні права, а саме, на обґрунтоване судове рішення та на презумпцію невинуватості, які, на його думку, визначені приписами статей 55, 62 Конституції України.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України констатує, що конституційні права, на порушення яких Шеляженко Ю.В. вказує у своїй конституційній скарзі, імпліцитно впливають зі змісту приписів статті 55 Конституції України (право на судовий захист) та статті 62 Конституції України (принцип презумпції невинуватості).

2.2. Шеляженко Ю.В., оспорує конституційність законодавчих приписів щодо питання оцінки доказів у кримінальному провадженні, зазначає, що

слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд під час оцінки доказів керуються лише своїм внутрішнім переконанням, що, на його думку, уможливило ухвалення ними необґрунтованих рішень, однак не наводить аргументів на підтвердження того, що окремий припис частини першої статті 94 Кодексу є засобом державного втручання у зазначені конституційні права та свободи; крім того, він не навів аргументів на підтвердження того, що вказані ним конституційні права зазнали такого втручання, яке, зокрема, призвело до погіршення його процесуального становища як учасника кримінального провадження.

Отже, наведені у конституційній скарзі доводи не можуть вважатися обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності окремого припису частини першої статті 94 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шеляженка Юрія Вадимовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини першої статті 94 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**